

λίγον πρὸς ἀνατολὰς, καὶ οὕτω πρῶτον τινὰ ἀνεκάλυψαν ἄγνωστον εἰς αὐτοὺς γῆν, εἰς ἣν ἐλιμενίσθησαν, ἃν καὶ δὲν ἐπίστευον ὅτι ἦτον ἡ Γροελανδία. Ἐξετάσαντες τὸν τόπον τοῦτον εὗρον αὐτὸν κεκαλυμμένον ὑπὸ πυκνῶν δασῶν, ἄνευ ὁρέων μὲν, ἀλλὰ διαχωρισμένον ἐκ τινων λόφων· καὶ ἐπειδὴ ἡ χώρα αὕτη οὐδόλως ὁμοιάζε πρὸς τὴν ὁποίαν εἶχον περιγραφὴν τῆς Γροελανδίας, ἐγκατέλειψαν αὐτήν, καὶ διαπλέοντες δύο εἰσέτι ἡμέρας ἀνεκάλυψαν ἐτέρην γῆν ἐπίπεδον καὶ κεκαλυμμένην ὑπὸ δασῶν. Ἐντεῦθεν διευσθύνθησαν εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος, καὶ πλέοντες τρεῖς ἔτι ἡμέρας μετὰ ἀνέμου δυτικομεσημβρινοῦ ἀνεκάλυψαν καὶ ἄλλην γῆν ὑψηλὴν, ὄρεινὴν καὶ ὑπὸ πάγων κεκαλυμμένην· περιπλεύσαντες αὐτήν εἶδον ὅτι ἦτον νῆσος, ὅθεν χωρὶς νὰ προσορμήσωσιν ἀπεμακρύνθησαν πρὸς τὸ πέλαγος καὶ ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνέμου μετὰ τεσσάρων προσέτι ἡμερῶν διάπλου ἔφθασαν τελευταῖον ἐν Ἐριυλόφον τῆς Γροελανδίας.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΒΙΝΛΑΝΔΙΑΣ ΥΠΟ ΛΕΪΦΟΥ

ΕΡΡΙΚΣΩΝΟΣ.

Λεῖφος ὁ τοῦ Ἐρρίκου τοῦ Πυρρόυ υἱὸς πληροφορηθεὶς κατὰ τὸ 994 ἔτος, παρ' αὐτοῦ τοῦ Βιάρνου περὶ τοῦ εἰς ἄγνώστους γαίης προαναφερομένου περίπλου αὐτοῦ, ἐπεθύμησε νὰ γνωρίσῃ τοὺς τόπους τούτους, ὅθεν κατὰ τὸ 1000 ἔτος ἐπέβη μετὰ τοῦ Γερμανοῦ Τυρκέρου καὶ τριᾶκοντα ἄλλων ἀνδρῶν εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον τοῦ Βιάρνου, ὃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχεν ἀγοράσει, καὶ ἐκπλεύσας ἐκ Γροελανδίας διευσθύνθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπου προηγουμένως εἶχε πλεύσει ὁ Βιάρνος. Μετὰ τινων ἡμερῶν διάπλου ἔφθασαν εἰς τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ πάγων κεκαλυμμένην, ἣν ἐπωνόμασαν Ἐλλυλανδίαν· ἐντεῦθεν διευσθύνθησαν εἰς ἄλλο μέρος καὶ εὐρόντες ἄλλην γῆν προσώρμησαν διὰ νὰ παρατηρήσωσι καὶ ἐξετάσωσιν αὐτήν. Αὕτη ἡ χώρα ἦτον ἐπίπεδος, κεκαλυμμένη ὑπὸ πυκνῶν δασῶν, μετὰ ὀμκλῶν παραλίω, καὶ περικυκλωμένη ἀπὸ ἀμύωδεις ὑφάλους· διὸ ἐπωνόμασαν αὐτήν *Μαρκλαρδία*, ἥτοι *χώραν τῶν δασῶν*· ἐντεῦθεν ἐκπλεύσαντες καὶ διευσθύνόμενοι πρὸς ἀνοικτὸν πέλαγος μετὰ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου, ἔφθασαν μετὰ δύο ἡμερῶν διάπλου εἰς ἄλλον ἄγνωστον τόπον· ὁ τόπος οὗτος ἦτο νησὸς τις κειμένη πρὸς ἀνατολὰς ἄλλης στερεᾶς γῆς· μεταξύ τῆς νήσου ταύτης καὶ τινος παρκασιμένης χερσονήσου υπῆρχεν εἶδος μυχοῦ (*baie*) ἐνθα εὕρισκετο ποταμὸς, ὅστις ἐκ τινος λίμνης ἐξερχέτο εἰς τὴν θάλασσαν. Διαπλεύσαντες ὅθεν διὰ τοῦ ποταμοῦ τούτου εἰσῆλθον εἰς τὴν λίμνην, ὅπου ἠγκυροβόλησαν, καὶ διαμείναντες εἰς τὸ μέρος τοῦτο μέχρι τοῦ προσεχοῦς ἔαρος, ὠκοδόμησαν καὶ κατὰλληλα πρὸς

διαμονὴν οἰκοδομήματα, ὀνομάσαντες τὸ χωρίον τοῦτο *Λεῦροβούδιον*, ἥτοι οἰκημα τοῦ *Λεῖφου*, τὴν δὲ χώραν ὀνόμασαν Βινλανδίαν, τούτεστι γῆν τοῦ οἴνου, διότι ἀπῆντησαν πολλὰς ἀμπέλους μετὰ σαφυλῶν· φθάσαντος δὲ τοῦ ἔαρος ἐφόρτωσαν τὸ πλοῖον των ἀπὸ ξυλικῆν καὶ σαφυλὰς καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Γροελανδίαν. (ἀκολουθεῖ.)

ΔΑΜΩΝ ΚΑΙ ΠΥΘΙΑΣ.

Καταδικασθεὶς ὁ Δάμων ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Συρακουσῶν τυράννου ν' ἀποθάνῃ ἐν ὀρισμένη ἡμέρᾳ, ἐζήτησεν ἄδειαν ν' ἀπέλθῃ κατὰ τὸν μεσολαβοῦντα χρόνον εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἵνα διαθέσῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀπαρμυθίου αὐτοῦ οἰκογενείας· ὁ δὲ τύραννος, σκοπῶν ἀναντιρρήτως ν' ἀποποιηθῇ, ἐνέδωκε μὲν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἀδυνάτῳ κατ' αὐτὸν συνθήκῃ τοῦ ν' ἀντικαταστήσῃ ἕτερον ὡς ὁμηρον μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ζημίαν. Ὁ Πυθίας ὅμως ἀκούσας τὴν συμφωνίαν παραχρῆμα προσνήχθη διὰ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν φίλον αὐτοῦ Δάμωνα.

Ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα αὐτοῦ ἡθεραπεία ἐξεπλάγησαν διὰ τὸ τοιοῦτον, ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐννοήσωσι τὴν πράξιν ταύτην κατὰ τὰς παραδεδεγμένας αὐτῶν ἀρχάς. Πλεονεξία κατὰ τὴν αὐτῶν κρίσιν ἦτο τὸ μόνον ἐλαττήριον πάσης ἀνθρωπίνου πράξεως· ἐπομένως τὴν ἀρετὴν, φιλίαν, εὐποιάν, φιλοπατρίαν καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, ἐθεώρουσαν ὡς ὄρους ἐπινενοημένους ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἵνα ἐξαπατῶσι τοὺς ἀσθενεῖς· κατέκριναν λοιπὸν τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Πυθίου, ὡς προερχομένην ἐκ τῆς παραδόξου αὐτοῦ μωρίας καὶ ἐξ ἐλλείψεως μόνον νοῦς, καὶ μηδαμῶς ἐκ τῆς ἐναρέτου καὶ ἀγαθοποιῶν αὐτοῦ καρδίας.

Προσεγγίζουσας τῆς ἡμέρας τῆς καταδίκης, ὁ τύραννος περίεργος γενόμενος, ἐπεσκέφθη τὸν ἐν φυλακῇ Πυθίαν, καὶ μεμψθεὶς τὴν παράδοξον αὐτοῦ διαγωγὴν, καὶ σκώψας αὐτὸν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ὡς μωρὸν, μάλιστα δὲ τὴν τοῦ Δάμωνος ἐπιστροφὴν φανταζόμενον, «ἐὰν ὁ Δάμων ἐπέστρεφε ἤθελε δειχθῇ, εἶπε, μυθιστορικὸς, ὡς σὺ αὐτός.»—Κυρίε μου, εἶπεν ὁ Πυθίας, ἐν φωνῇ σταθερᾷ καὶ βλέμματι εὐγενεῖ, ἐπεθύμουν, εἰ δυνατόν νὰ ὑποσῶ μυρίους θανάτους, ἢ νὰ σφάλῃ ὁ φίλος μου εἰς τινὰ τῆς τιμῆς αὐτοῦ ὁμολογίαν· ἀδύνατον, Κυρίε μου, νὰ σφάλῃ· εἶμαι τοσοῦτον πεπεισμένος περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ, ὅσον περὶ τῆς ἐμαυτοῦ ὑπάρξεως. Ἀλλὰ παρακαλῶ, ἰκετεύω τοὺς θεοὺς, νὰ τηρήσωσιν τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀκεραιότητα συνάμα τοῦ Δάμωνός μου· ἀνθίστασθε πρὸς αὐτὸν σεῖς ἄνεμοι, ἀποτρέψατε τὴν σφοδρότητα καὶ ἀνυπομονησίαν τῶν ἐντίμων αὐτοῦ προσπαθειῶν καὶ ἐμποδίσατε αὐτὸν ὥστε νὰ φθάσῃ μετὰ τὸν θάνατόν μου. Ἐξηγόρασα ζωὴν μεγαλητέρας ἀξίας, μεγαλητέρας τιμῆς παρὰ τὴν ἐμὴν· προσφιλε-